

Înțelegerea prin care se urmărește eliminarea unui concurent este contrară normelor de concurență chiar dacă acesta operează pe piață în mod nelegal

Astfel, normele de concurență urmăresc să protejeze nu numai concurentul respectiv, ci și structura pieței și, prin aceasta, concurența ca atare

În 2009, Autoritatea de Concurență din Republica Slovacă a constatat că trei bănci slovace importante – și anume Slovenská sporiteľňa, Československá obchodná banka și Všeobecná úverová banka -, încălcaseră normele de concurență ale Uniunii. Astfel, acestea au decis să rezilieze în mod coordonat contractele privind conturile curente ale întreprinderii cehe Akcenta CZ și să nu mai încheie noi contracte cu societatea respectivă. Aceasta din urmă este o instituție nebanară care furnizează servicii constând în operațiuni de schimb valutar fără numerar¹. Prin urmare, societatea are nevoie de conturi curente deschise în bănci pentru a-și putea desfășura activitățile, care presupun transferul de monedă străină din și în străinătate, inclusiv pentru clienții săi din Slovacia. Potrivit autorității de concurență, cele trei bănci s-au concertat ca urmare a nemulțumirii generate de scăderea profiturilor lor, rezultată din activitatea societății Akcenta, considerată concurent care furnizează servicii clienților lor.

Autoritatea slovacă a aplicat amenzi băncilor Československá obchodná banka a.s. (3 183 427 de euro), Slovenská sporiteľňa (3 197 912 euro) și Všeobecná úverová banka a.s. (3 810 461 de euro) pentru încălcarea dreptului concurenței.

Una dintre bănci, Slovenská sporiteľňa, a atacat în justiție decizia acestei autorități naționale prin care i-a fost aplicată amenda. Banca susține că nu a încălcat normele de concurență, deoarece Akcenta nu poate fi considerată concurentul său. Astfel, potrivit băncii, întrucât întreprinderea cehă nu are autorizarea necesară potrivit dreptului slovac pentru a-și desfășura activitatea, aceasta operează pe piața slovacă în mod nelegal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Curtea Supremă a Republicii Slovacie), sesizată cu soluționarea litigiului, întreabă Curtea de Justiție dacă faptul că un concurent prejudiciat de un acord operează pe piață în mod nelegal este relevant din punct de vedere juridic pentru aprecierea acordului.

În cuprinsul hotărârii pronunțate, Curtea amintește că, atunci când un acord are ca obiect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, nu mai este necesară luarea în considerare a efectelor concrete ale acestuia asupra concurenței pentru a se stabili caracterul lui nelegal. Totodată, Curtea precizează că normele de concurență ale Uniunii urmăresc să protejeze nu numai interesele concurenților sau ale consumatorilor, ci și structura pieței și, prin aceasta, concurența ca atare.

În speță, Curtea constată că înțelegerea în cauză avea în mod specific ca obiect restrângerea concurenței. În consecință, **faptul că Akcenta operează pe piața slovacă în mod pretins nelegal nu este relevant pentru a stabili dacă sunt întrunite condițiile unei încălcări a normelor de concurență**. Pe de altă parte, Curtea subliniază că revine autorităților publice – iar

¹ Operațiuni de conversie efectuate prin înregistrarea într-un cont în valută.

nu întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi private – sarcina de a asigura respectarea normelor de concurență.

În plus, Curtea arată că banca Slovenská sporiteľňa nu poate fi exonerată de răspundere pentru motivul că angajatul său care a participat la reuniunea la care s-a încheiat acordul anticoncurențial nu primise mandat. În acest context, Curtea amintește că participarea la înțelegeri nelegale constituie cel mai adesea o activitate clandestină, care nu se supune unor reguli formale. Prin urmare, sunt rare situațiile în care reprezentantul unei întreprinderi participă la o reuniune având mandat pentru comiterea unei încălcări.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708